

Băbuța

Otilia Cazimir

E primăvară?
Pe ușa strâmbă a căsuței afumate,
O babă a ieșit pe-afară
Cu șalul vechi în spate.

Când s-a topit omățul din ogradă?
E-un firisor de iarbă pe cărare,
Ori i se pare?
De n-ar durea-o trupul cum o doare,
S-ar apleca să-l vadă...

Întinde mâna searbădă și rece,
Să prindă-n ea bănuții calzi de soare,
Pomana primăverii care trece.
Și râde-n tihnă... și-a adus aminte
De-un nepoțel cuminte.

Și pentru că i-e cald la mâini
Cum nu i-a fost de-atâtea săptămâni,
Zburătăcește-n treacăt o găină.
Aruncă o privire spre ferești
Și, mărunțică, trece drumul la vecină,
Ca să mai afle vești...